

בש"פ 5468/15 - מרדכי (מתי) ממן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5468/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

העורר: מרדכי (מתי) ממן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מיום
21.7.2015 במ"ת 34497-05-15 שניתנה על ידי כבוד
השופט נ' אבו-טהה

תאריך הישיבה: ב' באלול תשע"ה (17.8.15)

בשם העורר: עו"ד אורי בן נתן

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט נ' אבו טהה) במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

2. לפי כתב האישום, העורר ואחרים קשרו קשר לפגוע בשניים (שייקראו לצורך הנוחות - דוד והמתלונן) ולגרום

להם לחבלה חמורה. לקידום הקשר הצטיידו המעורבים ברכב, כאשר בידי שניים מהאחרים היו חפץ חד הדומה לסכין ומוט-לום. אותם שניים תקפו את דוד בעוד שהעורר הכה את המתלונן עד שזה נפל ארצה. לפי כתב האישום, לאחר מכן הכו כל המעורבים את המתלונן במוט-לום, במקלות, בבקבוקי זכוכית ובסכינים או דוקרנים. המעורבים ניפצו את בקבוקי הזכוכית על ראשו של המתלונן, ודקרו אותו במקומות שונים בגופו. אחד מהמעורבים אף התקשר, לאחר שהמעורבים ברחו מהמקום, לבעל הפיצוציה שבה התרחשו האירועים וביקשו לוודא כי הוא כיבה את מצלמות האבטחה, כפי שהתבקש על ידם קודם לכן.

3. העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה והופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו ובחינת חלופת מעצר. שירות המבחן התרשם, בין היתר, כי העורר נוטה לפרוץ גבולות לצורך סיפוק צרכיו וכי הוא פועל באופן אלים ובריוני במצבים חברתיים שבהם הוא חווה איום (כשדפוסי פעולה אלו מועצמים כשהוא נתון להשפעת אלכוהול). עוד צוין, כי סנקציות קודמות והליכים פליליים אינם מהווים גורם מרתיע להתנהגותו האלימה. שירות המבחן העריך כי מסוכנותו של העורר גבוהה וכי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות. אף על פי כן, המליץ שירות המבחן לשחרר את העורר לחלופת מעצר בבית דודתו ברמת-גן תחת פיקוח של ארבעה.

4. בית המשפט קמא עמד על המעשים החמורים המיוחסים לעורר; עברו הפלילי המכביד של העורר; ורמת מסוכנותו הגבוהה, וקבע כי המלצות שירות המבחן לשחרור לחלופת מעצר אינן מתיישבות עם קביעותיו בדבר מסוכנותו הגבוהה ורמת הסיכון הגבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות. משכך, הורה ביתה משפט על מעצרו עד תום ההליכים.

5. העורר טוען כי מעורבותו באירוע הייתה שולית והדבר נלמד מכך שבכתב האישום לא מיוחס לו באופן אישי שימוש בכלי משחית נגד המתלונן, וכי יש ליתן לכך משקל בהחלטה אם לשחררו לחלופת מעצר. עוד נטען, כי הגם שאין להקל ראש בעברו הפלילי, מדובר בעבר שרובו "מרוחק" ושאינו כולל מעשי אלימות קשים. כן נטען כי העורר עושה מאמצים להשתקם ושאינו קיימות מעידות בדרך לא קלה זו, יש לתת משקל של ממש להמלצת שירות המבחן שכללה גם המלצה על שילובו במסגרת טיפולית בתחום הסמים והאלכוהול.

העורר מוסיף וטוען כי לנוכח כניסתו לתוקף של החוק לפיקוח אלקטרוני על עצור ועל אסיר משוחרר על-תנאי (תיקוני חקיקה), התשע"ד-2014 (להלן: החוק), יש להעדיף במקרה דנן שחרור לחלופת מעצר.

6. המשיבה טוענת כי לא ניתן ללמוד מכתב האישום כי חלקו של העורר באירוע העברייני היה שולי, וכי המתלונן ייחס לעורר, באופן ספציפי, פגיעה בו. לשיטת המשיבה עברו של העורר מכביד ואף התנהלותו הבעייתית של העורר בשנת 2011 (עת היה משוחרר לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני, כשנמצאו הפרות של התנאים המגבילים מספר פעמים), יש בה כדי להטות את הכף לדחיית הערר. עוד נטען, כי אין בכניסתו לתוקף של החוק, כדי להצדיק שחרור לחלופת מעצר במקרה זה, ובפרט נוכח הפער בין ממצאי השירות לבין המלצתו.

7. לאחר ששבת עיינתי בתיק שלפני ושמעתי את טיעוני הצדדים השתכנעתי כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא.

עברו הפלילי של העורר מכביד ונראה כי הסנקציות שהושתו עליו בעבר לא מנעו ממנו לכאורה לשוב ולהיות

מעורב עם אחרים בארוע עברייני אלים ביותר. כמו בית המשפט המחוזי, אף אני מצאתי כי המלצתו של שירות המבחן אינה מתיישבת עם ממצאיו בדבר מסוכנותו הגבוהה של העורר והסיכון להישנות התנהגות עבריינית. אף כשחלופת מעצר נראית על פניה הולמת ואף כשהמפקחים המוצעים נראים מתאימים לתפקידם, אין זאת אומרת שעל בית המשפט לאמץ המלצה לשחרור לחלופה. על שירות המבחן שהינו גורם מקצועי מוערך לעשות מלאכתו ולהמליץ, אך ההכרעה נותרת תמיד בידי בית המשפט וזה פעל תוך הפעלת שיקול דעת ראוי בנסיבות המקרה דנן.

עברו של העורר אכן מכביד והוא כולל, בין היתר, גם עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה (שתי עבירות), ולצד הערכות שירות המבחן המפורטות לעיל מתגבשת תמונה שאינה מאפשרת לעת הזו שחרור לחלופת מעצר. כניסתו של החוק לתוקף אין בה כדי לשנות את האיזון ואין בה, לטעמי, משום שינוי נסיבות מהותי המצדיק, כשלעצמו, השמת אדם דוגמת העורר בחלופת מעצר לעת הזו.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ב' באלול התשע"ה (17.8.2015).

ש ו פ ט